

[Anker Lau.]

bes visse generelle færdselsregler, der sikrer friheden for folket under lige konkurrence. Hele den brede danske mellemstand og vor dygtige ungdoms fremtid er i virkeligheden knyttet til denne udvikling, der samtidig er den eneste tænkelige garanti mod kommende socialisering. Vi lever jo faktisk i dag under et moderniseret lavsvæsen, og vor ungdoms stilling er ikke meget forskellig fra tiden før næringsfrihedens gennembrud i 1857.

Den ungdomskommission, hvis resultater vi kender nogle af, har åbenbart set det som sin opgave at strø sukker på virkningerne af en planøkonomisk udvikling, men er gået komplet udenom det fundamentale problem, nemlig vor ungdoms praktiske muligheder for gennem det erhverv, man har valgt sig, at skabe sig den fremtid, man har drømt om. Her er det centrale problem for Danmarks ungdom, og den bør ikke lade sig nøje med de smuler, der falder fra planøkonomiens bord.

På baggrund af den frihedsfjendske åndretning, der kendetegner de sidste 20 års udvikling: organisationstvung, fortabelse af frihedsrettighederne, favorisering af visse former for erhvervsvirksomhed o. s. v., er en liberalisering nødvendig for at fremkalde de virksomme kræfter, som hidtil har været holdt nede, kræfter, der anerkender de demokratiske principper: lighed for loven, lige ret for alle til fri erhvervsudøvelse, hensyn til sine medmenneskers ligeret.

En skatteudskrivning, der fremmer den opsparring, der skal til for at gøre denne udvikling mulig, må tilstræbes. Når staten tager alle pengene, kan man jo ikke undre sig over, at det kniber med opsparringen hos borgerne, og det er her opsparringen bør finde sted. En gennemført økonomi i den offentlige administration er i dag et folkekrav, som ingen regering i længden kan sidde overhørig.

En ting kan med glæde konstateres, og det er det faktum, at den sociale lovgivning og de sociale problemers forsvarlige løsning ikke er noget stridsspørgsmål i dansk politik. Vi er alle enige om, at vi skal have den bedste sociale lovgivning, der kan skaffes indenfor de økonomiske muligheders rammer. Den økonomiske og erhvervsmæssige udvikling, der skaber mindst social nød og trang, er imidlertid også den bedste sociale foranstaltning og sikrer den højeste ydelse til de nødstedte borgere. Udviklingen gennem de sidste 20 år har som bekendt fremkaldt en stadig voksende social trang, der kun kan være udtryk for,

at man har ført en forkert økonomisk politik. Også af den grund må vi vælge den vej, der bedst er egnet til genopbygning og skabelse af velstand, som sikrer penge-nes købekraft og folkets frihedsrettigheder. Vi bør kort sagt følge den vej, der fører til positiv og aktiv deltagelse i såvel den udadvendte som den indadvendte liberalisering.

Men Rom blev ikke bygget på een dag, og jeg venter ikke denne politik fuldført i indeværende rigsdagssamling. Men en bedømmelse af, om vi nærmer os til eller fjerner os fra disse mål, må være den målestok, vi må anlægge under kommende forhandlinger med den høje regering.

Formanden: Jeg skal her afbryde forhandlingen.

Tingets næste møde afholdes tirsdag den 18. oktober kl. 13³⁰ med følgende dagsorden:

1) *Afgørelse af formandens forslag om behandlingen af to forslag til beslutning af folketinget (af Bertel Dahlgaard m. fl.).*

2) *Fortsættelse af første behandling af:*

Forslag til finanslov for finansåret fra 1. april 1950 til 31. marts 1951.

En ugeplan for tingets øvrige arbejde i næste uge ser jeg mig ikke i stand til at fastsætte i øjeblikket. Dog er det min agt at give ordførerne lejlighed til at tale i anden omgang onsdag.

Mødet hævet kl. 16.

6. møde.

Tirsdag den 18. oktober kl. 13³⁰.

Formanden: I skrivelse af 13. d. m. meddeler formanden for det af rigsdagen i henhold til grundlovens § 45 nedsatte fællesudvalg til valg af medlemmer til kommissioner og hvert, at fællesudvalget til medlemmer af det udenrigspolitiske nævn og til suppleanter for disse har valgt: